

Cu ocaziunea întemeiării scólei dela St. Sava compuse el *oda*, ce se vede în capul broşurei publicată de el la 1817, unde sunt şi primele sale încercări poetice. Erumperea revoluţiunii de la 1821 'lú făcú a se desgusta de nelegiuirile omenesci şi scrise „*Plângerea patriei*“ şi „*Caracterele*“, care se cuprind în a dóua broşură, publicată în an. 1825. — Pretutindene aflám în poesiile lui *Mumulénu* versificarea cea mai liberă, ear' mai alesú demne de citit sunt ultimele sale poesií, publicate într'o broşură la 1837.

El a murit în an. 1837, jălit de toţi, câti 'lú a cunoscut.

Spre a da lectorilor exemplu de versurile sale, vom cita strofele 3, 5, 6 şi 8 din „*Plângerea şi tânguirea patriei.*“

(Despre nedreptatea, ce i s'aú făcut ei de către străini, pe care í-aú primit în sínul seú ca pre fii seí).

«Eú fără făţárnicie
 «Pe străini í-am priimit,
 «Făr'a sci cá'sú vrăjmăşie,
 «Ca pe aí meí í-am íubit.
 «Am vrut se fiú hrănitóre
 «La nemerniciú barbarí,
 «Maică bună 'ngrijitóre
 «Făr'a şci, cá sunt tâlharí!